ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 129v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

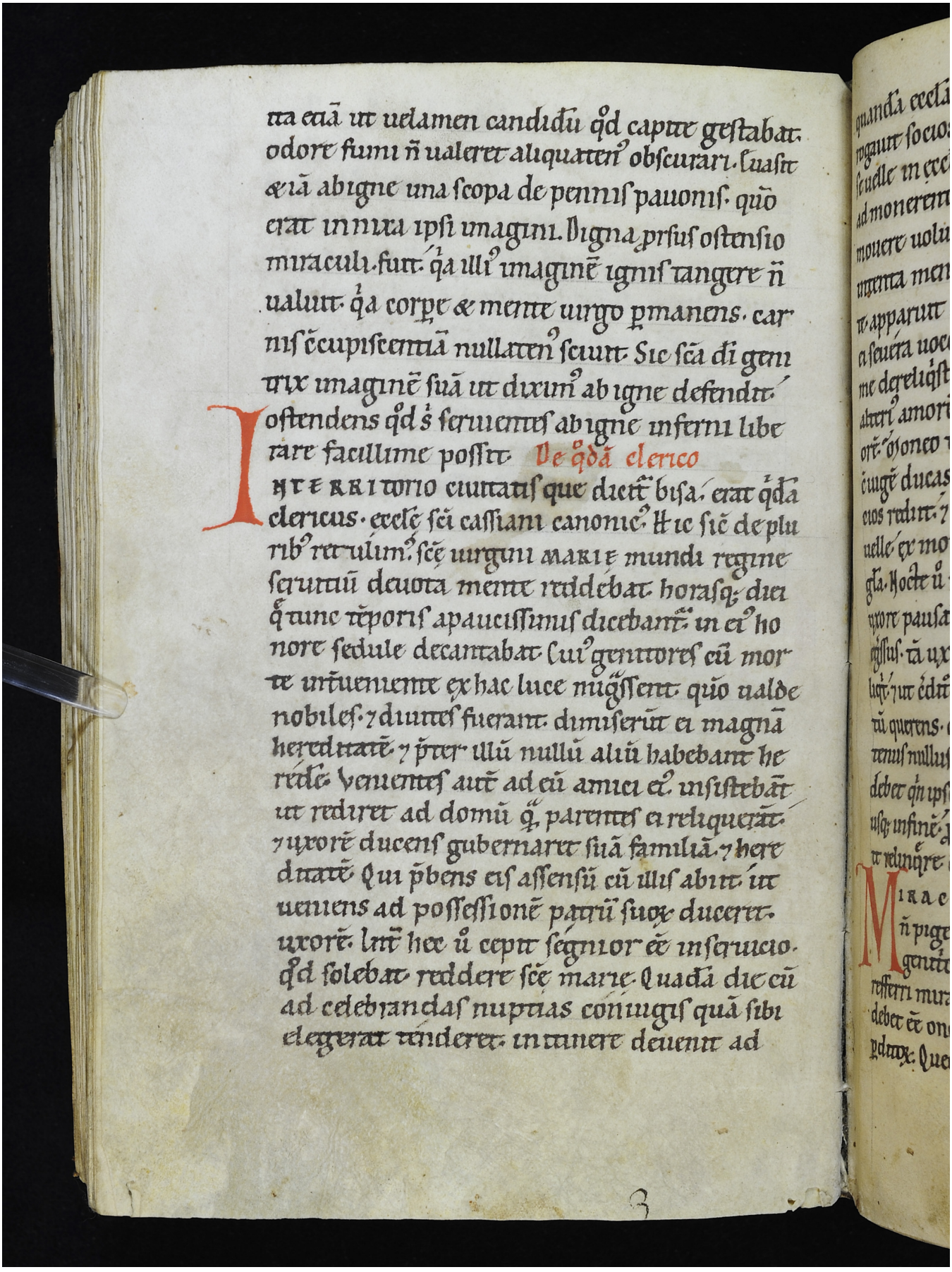

ita etiã ut uelamen candidũ q̃d capite gestabat.
odore fumi ñ ualeret aliquatenꝰ obscurari. Cuasit
& iã ab igne una scopa de pennis pauonis. quõ
erat innixa ipsi imagini. Digna ꝓrsus ostensio
miraculi fuit. q̃a illiꝰ imaginẽ ignis tangere ñ
ualuit. q̃a corpe & mente uirgo ꝑmanens. car
nis c̃cupiscentiã nullatenꝰ sciuit. Sic sc̃a d̃i geni
trix imaginẽ suã ut diximꝰ ab igne defendit.
Iostendens q̃d s̃ seruientes ab igne inferni libe
rare facillime possit. De q̃dã clerico
INTERRITORIO ciuitatis que dicit̃ bisa. erat q̃dã
clericus. eccl̃e sc̃i cassiani canonicꝰ. Hic sic̃ de plu
ribꝰ retulimꝰ. sc̃e uirgini MARIE mundi regine
seruitiũ deuota mente reddebat. horasq; diei
q̃ tunc tẽporis apaucissimis dicebant̃. in eiꝰ ho
nore sedule decantabat. Cuiꝰ genitores cũ mor
te interueniente ex hac luce migrassent. quõ ualde
nobiles. ⁊ diuites fuerant. dimiserũt ei magnã
hereditatẽ. ⁊ p̃ter illũ nullũ aliũ habebant he
redẽ. Venientes aut̃ ad eũ amici eiꝰ insistebãt
ut rediret ad domũ q̃ parentes ei reliquerãt.
⁊ uxorẽ ducens gubernaret suã familiã. ⁊ here
ditatẽ. Qui p̃bens eis assensũ cũ illis abiit. ut
ueniens ad possessionẽ patrũ suoꝝ duceret.
uxorẽ. Int̃ hec ũ cepit segnior ẽẽ in seruicio.
q̃d solebat reddere sc̃e marie. Quadã die cũ
ad celebrandas nuptias coniugis quã sibi
elegerat tenderet. in itinere deuenit ad